

Posudek bakalářské práce Filipa Krásného, Laténské osídlení u Slivínka (okr. Mladá Boleslav).65 str. s tabelami, 20 obr. (obrazové tabulky, plánky, mapy), 6 fotografických příloh.

Tématem je zpracování menšího záchranného sídlištního výzkumu ve Slivínku u Benátek nad Jizerou, který r.2002 uskutečnil J.Waldhauser. Autor podává nejprve přehled dosavadního výzkumu laténského období na Mladoboleslavsku a na katastru obce a věnuje pozornost též přírodním podmínkám zkoumané lokality. Blíže pak informuje o celkem čtyřech polohách s laténskými nálezy ve Slivínku, z nichž na třech jde pouze o nálezy z povrchových sběrů, popsané v oddíle 9.

Jádrem práce je klasifikace, rozbor a vyhodnocení nálezů z polohy 2, většinou z výplně dvou polozemnic. Hlavní složku nálezů tvořila keramika, kterou autor výstižně sumárně charakterizuje. Pro popis téměř půldruhého tisíce fragmentů použil numerického kódu, vypracovaného V.Salačem na základě sídlištní keramiky ze severozápadních Čech. Ve vyhodnocení keramiky z obou objektů konstatuje autor především vyšší podíl tenkostěnné, na kruhu robené keramiky, malé zastoupení keramiky tuhové, jež v dané oblasti není neobvyklé a pozoruhodný výskyt tří miniaturních nádobek. Zkoumané sídlištní objekty datuje autor podle keramiky do úseku LT B2 – C1. Ve vyhodnocení nekeramických nálezů se autor nejprve zabývá souborem 10 fragmentů skleněných náramků, který je v Čechách šestý nejpočetnější z jedné lokality. Připomíná přitom, že četnější nové nálezy skel na laténských sídlištích v Čechách naznačují, že skleněné ozdoby byly běžnější, než se dosud předpokládalo, lze však souhlasit s jeho úvahou, že to méně platí pro počáteční období jejich výskytu ve stupni LT C1, z něhož tyto předměty zřejmě pocházejí. V dalších oddílech autor zkoumá fragmenty švartnových kruhů a vzácný nález bronzové opaskové zápony, získaný při povrchovém sběru nedaleko zkoumaných objektů, datovaný však do období LT D1-D2. Součástí ženského, v tomto případě řetězového opasku byl též závěsek v podobě bronzové profilované kuželky s otvorem. U opaskové zápony uvažuje autor podle koncentrace analogií o středoněmeckém původu, u závěsku zvláště o dílnách v Podkrušnohoří. Dále si autor všimá nálezu bronzového prstenu, keramického disku neznámé funkce, zlomků rotačních mlýnků a brousků. Autorovu snahu o využití výpovědních schopností nálezů dokládají provedené analýzy osteologického materiálu a uhlíků.

F.Krásný zjišťuje, že výraznou součástí souboru tvoří předměty, importované z větší či menší vzdálenosti a znázorňuje to na přehledné mapce. Dílčí aspekty hodnocení doplňuje autor úvahou o podílu podomácké a specializované výroby (snad jen kovářství) a o možném vztahu lokality k soudobým komunikacím.

Zaměření závěrečné části práce je určeno těmi složkami nálezového souboru, které naznačují sepětí s vyššími vrstvami společnosti. S poukazem na některé dosavadní názory, týkající se otázky elity, jejích sídel a archeologických projevů v daném období hodnotí z tohoto hlediska zkoumanou lokalitu. Vyslovuje názor, že koncentrace osídlení v poloze Slivínko 2 koresponduje s dosavadními poznatky o charakteru laténských dvorců v Čechách, přičemž by šlo o jednu vývojovou fázi nebo snad součást většího sídliště elity. Uvědomuje si přitom omezení, dané rozsahem terénního výzkumu. Jeho hypotéza je založena jen na souboru nálezů, v terénních zjištěních chybějí jakékoli specifické prvky.

Autor prokázal dobré seznámení s celou problematikou, aktuálním stavem jejího řešení a zvláště dobrou znalost nálezového materiálu z daného období a schopnost jeho zpracování. Práce má dobrou koncepční stavbu a lze v ní ocenit snahu o co nejúplnější shromáždění využitelných poznatků a komplexní přístup při jejich vyhodnocení. Práce má kvalitní obrazovou dokumentaci.

Velkým negativem jsou však formální nedostatky. Jde tu o formulační neobratnosti, zkomolená jména, odchylky od obvyklého způsobu citací a dosti časté překlepy (vše jsem

označoval v textu tužkou), zvláště závažné jsou však diskrepance mezi citacemi v textu a seznamem literatury. Napočítal jsem 24 titulů citovaných v textu, které nejsou uvedeny v seznamu literatury (soudis má u mě kolega k dispozici, někde může ovšem jít o překlepy v letopočtech).

Další poznámky k formální stránce:

- u kolektivních prací by mělo být v textu i v seznamu literatury jednotně uváděno buď „a kol.“ nebo „et al.“.

- v seznamu literatury je označení „In:“ třeba uvádět jen u článků v neperiodických sbornících, nikoli v časopisech.

- u Caesarových Zápisků o válce galské, zahrnutých do bibliografie, by bylo vhodné uvést nejdostupnější české vydání v Antické knihovně, sv.16 (C.I.Caesar, Válečné paměti. Praha 1972)

- citaci z Ottova slovníku naučného zařadit pod O (název díla), ne na konec seznamu literatury

- na str.53 nahoře je uveden odkaz na neidentifikovanou práci s označením „kol. aut. 1926“

- nesprávná data citovaných prací Müllerové a Rieckhoffové na str. 49

- nejednotně psáno jméno Luckiewicz v textu a seznamu lit.

- nesprávné označení Salačových prací z r.1988 v seznamu lit. (jen a, c)

- řeka Sála

Všechny uvedené nedostatky lze však snadno odstranit a netýkají se podstaty práce, která by podle mého názoru mohla být po nezbytných úpravách publikována.

Domnívám se, že i přes uvedenou kritiku splňuje práce F.Krásného nároky, kladené na práci bakalářskou, a doporučuji ji k dalšímu řízení.

doc.dr.Lubomír Košnar,CSc.